

Рямзіна Аліна Юрїївна,

кандидат юридичних наук,

науковий співробітник ДНДІ МВС України,

м. Київ, Україна,

ORCID ID 0000-0002-6250-5296

МІЖНАРОДНЕ ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ ЩОДО ЖІНОК ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ

У статті простежено історію розвитку міжнародного нормативно-правового регулювання засобів запобігання та протидії насильству щодо жінок за ознакою статі. Досліджено розвиток міжнародного нормативно-правового регулювання утвердження рівності жінок із чоловіками, зокрема у політичній, соціально-економічній, освітній сферах, запобігання дискримінації жінок за ознакою статі. Здійснено аналіз удосконалення визначення термінів “дискримінація” та “насильство щодо жінок” у міжнародних нормативно-правових документах. Зроблено висновки щодо необхідності подальшого розвитку та удосконалення міжнародних нормативно-правових актів у сфері запобігання насильству щодо жінок за ознакою статі.

Ключові слова: міжнародні акти, дискримінація за ознакою статі, насильство щодо жінок за ознакою статі, історія розвитку міжнародного законодавства.

Правовими інструментами запобігання та протидії насильству щодо жінок за ознакою статі у світі є міжнародні нормативно-правові акти, що врегульовують способи запобігання досліджуваної проблематики.

Питання правового регулювання насильства щодо жінок за ознакою статі були висвітлені у наукових працях Миронюк Т.В., Баранова О.В., Мельник О.М., Перунова О.С., Сургова С.Ю., Файчук О.Л. та ін.

Серед міжнародних нормативно-правових актів у сфері визнання рівності жінок і чоловіків основоположною стала Загальна декларація прав людини 1948 р., у ч. 1 ст. 2 якої зазначається, що кожна людина повинна мати всі права і свободи, проголошені Декларацією, без яких би то не було відмінностей, як щодо раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного або соціального походження, майнового, станового або іншого становища [1].

Суттєвим кроком у запобіганні насильства щодо жінок за ознакою статі стало прийняття у 1949 р. Конвенції про боротьбу з торгівлею людьми і з експлуатацією проституції третіми особами. Так, ст.ст. 2, 3 Конвенції передбачають зобов'язання держав-учасниць застосовувати кримінальну відповідальність до кожного, хто для вдоволення похоті іншої особи зводить, умовляє або спокушає з метою проституції іншу особу, навіть за згодою цієї особи; експлуатує проституцію іншої особи, навіть за згодою цієї особи; утримує будинок розпусти чи управляє ним або свідомо фінансує чи бере участь у фінансуванні будинку

розпусти; здає в оренду або наймає будівлю чи інше місце, або частину такого, знаючи, що вони будуть використані з метою проституції третіми особами [2].

Положення конвенцій, що проголошують рівність та заборону дискримінації жінок, є одним із превентивних засобів запобігання насильству щодо жінок за ознакою статі. Значним кроком у запобіганні дискримінації жінок за ознакою статі стало прийняття у 1951 р. Конвенції про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності № 100. У п. b ст. 1 Конвенції зазначено, що термін “рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності” стосується ставок винагородження, котрі визначаються без дискримінації за ознаками статі [3]. Україна ратифікувала Конвенцію 10 серпня 1956 року.

Подальше утвердження рівності жінок з чоловіками вже у політичних правах відбулося з прийняттям Конвенції про політичні права жінок 1954 р. Ст.ст. 1, 2 Конвенції проголошують активне і пасивне виборче право жінок на рівні з чоловіками, ст. 3 Конвенції містить положення, згідно з яким жінкам належить, на рівних з чоловіками умовах, без будь-якої дискримінації, право обіймати посади на суспільно-державній службі та виконувати всі суспільно-державні функції, встановлені національним законодавством [4]. Україна ратифікувала Конвенцію 15 листопада 1954 року.

Конвенція Міжнародної організації праці про дискримінацію в галузі праці та занять № 111 1958 р. у п. а ст. 1 містить положення, згідно з яким відповідно до мети цієї Конвенції термін “дискримінація” охоплює будь-яке розрізнення, недопущення або перевагу, що робиться за ознакою раси, кольору шкіри, статі, релігії, політичних переконань, іноземного походження або соціального походження і призводить до знищення або порушення рівності можливостей чи поведіння в галузі праці та занять [5]. Україна ратифікувала Конвенцію 4 серпня 1971 року.

У галузі освіти рівність дівчат і хлопців, а також необхідність запобігання насильству щодо дівчат за ознакою статі в освітній сфері проголошується Конвенцією про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти 1960 р. Так, п. а ст. 1 Конвенції проголошує, що у цій Конвенції поняття “дискримінація” охоплює всіляке розрізнення, виключення, обмеження чи перевагу за ознакою раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного або соціального походження, економічного становища або народження, метою якого або наслідком є знищення або порушення рівності відношення у сфері освіти, і, зокрема, закриття для будь-якої особи або групи осіб доступу до утворення будь-якого ступеню або типу [6].

Аналізуючи визначення терміна “дискримінація” у Конвенції Міжнародної організації праці про дискримінацію в галузі праці та занять № 111 1958 р. та у Конвенції про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти 1960 р., можна побачити, що положення останньої Конвенції зазнали вдосконалення, оскільки у визначенні цього поняття додалося розрізнення, виключення, обмеження чи перевага за ознакою мови; не лише політичних, а й інших переконань; економічного становища або народження. Крім того, Конвенція Міжнародної організації праці про дискримінацію в галузі праці та занять № 111 1958 р. для визнання діяння дискримінацією потребує обов’язкового настання наслідку знищення або порушення рівності можливостей, тоді як Конвенція про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти

1960 р. дискримінаційним визнає діяння, яке має за мету або наслідком знищення чи порушення рівності відношення, отже, настання наслідку для визнання діяння дискримінацією – не є обов'язковим, достатньо наявності мети знищення або порушення рівності відношення.

Наступним міжнародним нормативно-правовим актом, що став на захист жінок від насильства за ознакою статі, є Декларація про захист жінок і дітей при надзвичайних обставинах та під час збройних конфліктів 1974 р., п. 5 якої визнає злочинними всі форми репресій і жорстокого, нелюдського поводження з жінками та дітьми, включаючи ув'язнення в тюрми, катування, розстріли, масові арешти, колективні покарання, руйнування житла і насильницьке вигнання з місць проживання, що здійснюються сторонами, які воюють, у ході військових операцій або на окупованих територіях. Декларація про захист жінок і дітей при надзвичайних обставинах та в період збройних конфліктів 1974 р. вимагає від країн, які беруть участь у збройних конфліктах, військових операціях, вжити заходів для припинення переслідувань, тортур, каральних заходів, поводження, що принижує гідність, та насильства, особливо щодо жінок та дітей (п. 4) [7].

Важливим документом у сфері запобігання насильству щодо жінок за ознакою статі є Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р. У ній визначено поняття дискримінації щодо жінок і засоби запобігання такій дискримінації. У ст. 1 Конвенції вже з'являється визначення поняття не дискримінації загалом, а саме дискримінації щодо жінок як розрізнення, винятку або обмеження за ознакою статі, спрямовані на ослаблення чи зведення нанівець визнання, користування або здійснення жінками, незалежно від їхнього сімейного стану, на основі рівноправності чоловіків і жінок, прав людини та основних свобод у політичній, економічній, соціальній, культурній, громадській або будь-якій іншій галузі.

У Конвенції наголошується на тому, що уряди мають нести відповідальність за дискримінацію жінок. Конвенція гарантує застосування державами заходів, спрямованих на встановлення фактичної рівності між чоловіками та жінками у різних сферах: у сфері розваг та відпочинку (ст. 6); у політичному та суспільному житті (ст.ст. 7–9); у галузі освіти (ст. 10); у сфері зайнятості (ст. 11); у сфері охорони здоров'я (ст. 12); в особистій сфері (ст. 16) [8]. Україна ратифікувала Конвенцію 12 березня 1981 року.

Декларація про викорінювання насилля щодо жінок, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 1993 р., стала основоположним документом із запобігання насильству щодо жінок за ознакою статі. Насильство щодо жінок визначається у ст. 1 Декларації про викорінювання насилля щодо жінок як будь-який акт насильства за ознакою статі, що завдає або може завдати фізичної, сексуальної чи психологічної шкоди або страждання жінкам, включаючи погрози здійснення таких актів, примус чи свавільне обмеження свободи, незалежно від того, відбувається це в суспільному чи особистому житті. Декларація містить види насильства щодо жінок (фізичне, статево, психологічне), обов'язок держав засудити насильство щодо жінок і унеможливує посилення держав на жодні традиції, звичаї чи релігійні мотиви для ухилення від виконання своїх зобов'язань щодо викорінювання насильства щодо жінок [9].

У Пекінській декларації 1995 р. визнається, що за останнє десятиліття становище жінок в основному істотно поліпшилося, але такий прогрес був нерівномірним, і нерівність між чоловіками та жінками існує, як і раніше, й основні перешкоди зберігаються, що серйозно відбивається на добробуті всіх людей (п. 5). Важливим твердженням Пекінської декларації є визнання прав жінок правами людини (п. 14). Окрім того, у Декларації проголошується необхідність забезпечувати жінкам і чоловікам рівний доступ до освіти та медичної допомоги і рівне ставлення до них у цих галузях, а також підвищення освітнього рівня жінок (п. 30) [10].

Рада Безпеки ООН у 2000 р. прийняла Резолюцію 1325 “Жінки, мир, безпека”. Це був перший міжнародний документ, у якому визнавалося, що збройний конфлікт зачіпає жінок інакше, ніж чоловіків. Метою прийняття Резолюції стала необхідність донести, що жінки непропорційно страждають від військових конфліктів та їх наслідків, проте вони не беруть участі у процесах прийняття рішень і проведення мирних переговорів [11]. Ратифікації Резолюція не потребує, оскільки є документом деклараційного характеру.

Генеральна Асамблея ООН у Резолюції 60/141 “Дівчатка” від 2005 р., будучи глибоко стурбована дискримінацією щодо дівчат і порушенням їх прав, що часто призводить до того, що дівчата мають менший доступ до освіти, харчування, охорони фізичного і психічного здоров’я та користуються меншими правами, можливостями та перевагами дитинства і батьківства, ніж хлопчики, і часто є жертвами культурної, соціальної, сексуальної і економічної експлуатації та насильства в різних формах і такої згубної практики, яка пов’язана з жіночим інфантицидом, зґвалтуванням, кровозмішенням (інцестом), вступом у шлюб у ранньому віці, примусовим вступом у шлюб, дородовим відбором за ознакою статі та калічащими операціями на жіночих статевих органах (п. 9), настійно закликає всі держави прийняти і забезпечити дотримання законів, що захищають дівчат від усіх форм насильства та експлуатації, включаючи жіночий інфантицид і допологовий відбір за ознакою статі, калічащі операції на жіночих статевих органах, зґвалтування, побутове насильство, кровозмішення, сексуальні наруги, сексуальну експлуатацію, дитячу проституцію і дитячу порнографію, торгівлю дівчатками і примусову працю, а також створити відповідні віку безпечні та конфіденційні програми і служби медичної, соціальної та психологічної підтримки для надання допомоги дівчатам, які піддаються насильству [12]. Резолюція має рекомендаційний характер.

Резолюція Ради Безпеки ООН № 1820 2008 р. вимагає, щоб всі сторони у збройному конфлікті прийняли належні заходи для захисту цивільних осіб, включаючи жінок і дівчат, від усіх форм сексуального насильства, серед яких обмеження здійснення права військово-дисциплінарних заходів та забезпечення дотримання принципу відповідальності командирів, роз’яснення військовослужбовцям категоричної заборони усіх форм сексуального насильства та евакуації жінок і дітей у випадку безпосередньої загрози сексуального насильства на безпечну територію (п. 3) [13].

Ключовим міжнародно-правовим актом з протидії насильству щодо жінок за ознакою статі є Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно

жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами (Стамбульська конвенція), підписана 11 травня 2011 року. Конвенція набрала чинності 1 серпня 2014 року і є комплексним міжнародним нормативно-правовим актом, спрямованим на захист, запобігання, судову відповідальність і вироблення стратегії у сфері протидії насильству щодо жінок та домашньому насильству. У ст. 3 Конвенції насильство щодо жінок визначається як порушення прав людини й форма дискримінації щодо жінок, що включає всі акти насильства щодо жінок за гендерною ознакою, результатом яких є або може бути фізична, сексуальна, психологічна або економічна шкода чи страждання щодо жінок, у тому числі погрози таких дій, примус або свавільне позбавлення волі, незалежно від того, чи відбувається це в публічному або приватному житті. У Конвенції наводиться конкретний перелік видів насильницьких діянь. Україна підписала Конвенцію у 2011 р., проте досі не ратифікувала її. Крім того, Стамбульська Конвенція визначає поняття домашнього насильства, насильства щодо жінок за гендерною ознакою (ст. 3). Також у Конвенції містяться положення про запобігання таким видам насильства щодо жінок за ознакою статі: фізичне насильство (ст. 35); сексуальне насильство, в тому числі зґвалтування; здійснення без згоди інших актів сексуального характеру з особою; примушування іншої особи до здійснення без згоди актів сексуального характеру з третьою особою (ст. 36); психологічне насильство (ст. 33); переслідування (сталкінг) (ст. 34); примусові шлюби (ст. 37); каліцтво жіночих геніталій (ст. 38); примусовий аборт (ст. 39); примусова стерилізація (ст. 39); сексуальне домагання (ст. 40); злочини, учинені в ім'я так званої “честі” (ст. 42). Також Конвенція визначає, що Сторони осуджують усі форми дискримінації стосовно жінок і своєчасно вживають необхідних законодавчих та інших заходів для запобігання дискримінації (ст. 4). Сторони утримуються від вчинення будь-яких актів насильства стосовно жінок і забезпечують, щоб державні органи, посадові особи, представники, установи та інші учасники, які діють від імені держави, діяли відповідно до цього зобов'язання (ст. 5) [14].

Якщо проаналізувати визначення поняття “насильство щодо жінок” у Декларації Генеральної Асамблеї ООН про викорінювання насилля щодо жінок 1993 р. та у Стамбульській конвенції 2011 р., то у Стамбульській конвенції, у порівнянні з Декларацією про викорінювання насилля щодо жінок, насильство щодо жінок визнається ще й формою дискримінації щодо жінок, подається визначення поняття через призму насильства щодо жінок за гендерною ознакою, а також, що є надзвичайно важливим, визнається насильством щодо жінок діянням, яке завдає жінкам, зокрема, економічної шкоди.

Міжнародне законодавство розвивалося у напрямі утвердження рівності жінок з чоловіками у політичних, соціально-економічних, освітніх та ін. правах, а також суттєвого значення набув розвиток міжнародного законодавства у сфері запобігання дискримінації жінок та запобігання насильству щодо жінок за ознакою статі. Надзвичайно важливо на міжнародному рівні продовжувати розвиток та вдосконалювати міжнародні нормативно-правові акти у сфері запобігання та протидії насильству щодо жінок за ознакою статі та погоджувати українське законодавство з міжнародними нормативно-правовими актами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Загальна декларація прав людини: Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй. 10.12.1948. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text (дата звернення: 16.07.2021).
2. Конвенція про боротьбу з торгівлею людьми і з експлуатацією проституції третіми особами: Організація Об'єднаних Націй. 02.12.1949. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_162#Text (дата звернення: 16.07.2021).
3. Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності № 100: Генеральна Конференція Міжнародної Організації Праці. 29.06.1951 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_002#Text (дата звернення: 16.07.2021).
4. Конвенція про політичні права жінок: Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй. 07.07.1954. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_156#Text (дата звернення: 16.07.2021).
5. Конвенція про дискримінацію в галузі праці та занять № 111: Міжнародна організація праці. 25.06.1958. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_161/ed1958062522#Text (дата звернення: 16.07.2021).
6. Конвенція про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти: Генеральна конференція Організації Об'єднаних Націй. 14.12.1960. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_174#Text (дата звернення: 16.07.2021).
7. Декларація про захист жінок і дітей при надзвичайних обставинах та під час збройних конфліктів: Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй. 14.12.1974. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_317#Text (дата звернення: 16.07.2021).
8. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок: Організація Об'єднаних Націй. 18.12.1979. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207#Text (дата звернення: 16.07.2021).
9. Декларація про викорінювання насилля щодо жінок: Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй. 20.12.1993. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_506#Text (дата звернення: 16.07.2021).
10. Пекінська декларація: Всесвітня конференція зі становища жінок. 15.09.1995. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_507#Text (дата звернення: 16.07.2021).
11. Резолюція 1325 “Жінки, мир, безпека”: Рада Безпеки Організації Об'єднаних Націй. 31.10.2000. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_669 (дата звернення: 16.07.2021).
12. Резолюція 60/141 “Дівчатка”: Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй. 16.12.2005. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_e59#Text (дата звернення: 16.07.2021).
13. Резолюція 1820 (2008): Рада Безпеки Організації Об'єднаних Націй. 19.06.2008. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_h11#Text (дата звернення: 16.07.2021).
14. Конвенція про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами: Рада Європи. 11.05.2011. URL: <https://rm.coe.int/1680462546> (дата звернення: 16.07.2021).

REFERENCES

1. Universal Declaration of Human Rights. (1948) Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].
2. Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation of the Prostitution of Others. (1949). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_162#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].
3. Convention concerning Equal Remuneration for Men and Women Workers for Work of Equal Value (No 100) (1951). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_002#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].
4. Convention on the Political Rights of Women (1954). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_156#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].
5. Convention concerning Discrimination in Respect of Employment and Occupation (No 111). (1958). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/993_161/ed1958062522#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

6. Convention against Discrimination in Education (1960). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_174#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

7. Declaration on the Protection of Women and Children in Emergency and Armed Conflict (1974). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_317#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

8. Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination Against Women (1979). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

9. Declaration on the Elimination of Violence against Women (1993). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_506#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

10. Beijing Declaration. (1995) Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_507#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

11. Resolution 1325 on Women, Peace and Security (2000). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_669 (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

12. Resolution 60/141. The Girl Child. (2005). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_e59#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

13. United Nations Security Council Resolution 1820 (2008). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_h11#Text (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

14. The Council of Europe Convention on Preventing and Combating violence against Women and Domestic Violence (2011). Official web portal of the Parliament of Ukraine. URL: <https://rm.coe.int/1680462546> (Date of Application: 16.07.2021) [in Ukrainian].

UDC 343.85-055.2:341

Riamzina Alina,
Cand. Sci. (Law), Research Officer,
of the State Research Institute MIA Ukraine, Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-6250-5296

INTERNATIONAL LEGAL REGULATION OF PREVENTION OF THE GENDER-BASED VIOLENCE AGAINST WOMEN

Gender-based violence against women is a widespread problem in the world. It is extremely important to improve the means of preventing this phenomenon, in particular, at the international level. The world is constantly developing international legislation governing the prevention of gender-based violence. The legal instruments for preventing and combating gender-based violence against women in the world are international regulations ones regulating ways to prevent the research problem. As the provisions of international treaties proclaiming equality and prohibiting discrimination against women are one of the preventive means of preventing gender-based violence against women, the paper examines the development of international legal regulation of equality between women and men, in particular, in political, socio-economic, educational spheres, the history of development of the international normative-legal regulation of means of prevention and counteraction to gender-based violence against women is traced. Research article traces the history of the development of international

legal regulation of means to prevent and combat violence against women on the grounds of sex. The development of international legal regulation of equality of women with men, in particular in the political, socio-economic, educational spheres, prevention of discrimination against women on the grounds of sex has been studied. An analysis of the improvement of the definition of the terms “discrimination” and “violence against women” in international legal instruments is carried out.

An overview of international regulations that are legal instruments for combating gender-based violence against women at the international level has been done. An analysis of the improvement of the definition of the terms “discrimination” and “violence against women” in international legal instruments has been carried out. It has been concluded that international law has been developed in the direction of establishing the equality between women and men in political, socio-economic, educational and others. rights, as well as the development of international legislation in the field of prevention of discrimination against women and prevention of gender-based violence on the grounds of sex. It is extremely important at the international level to improve the provisions of international regulations in the field of preventing and combating gender-based violence against women and to bring Ukrainian legislation in line with international regulations.

Keywords: international acts, gender-based discrimination, gender-based violence against women, history of international law.

Отримано 12.10.2021